

Το κοριτσάκι πάει σε ειδικό σχολείο για προσφυγόπουλα στον βόρειο Λίβανο. Το 40% των παιδιών στην πατρίδα της δεν έχει αυτό το προνόμιο. Η φωτογραφία είναι από τον Μάιο του 2014.
AP Photo/Hussein Malla, File

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

04.09.2015, 07:55

Όλοι οι πρόσφυγες έχουν ονοματεπώνυμο

efsyn.gr

A- A+

Πέντε χρόνια διαρκεί ο πόλεμος στη Συρία με την διεθνή κοινότητα να παρακολουθεί αμέτοχη τα φρικιαστικά εγκλήματα και τα ασύλληπτα δεινά των Σύρων, των Ιρακινών, των μειοτοτήτων, των μουσουλμάνων, των χριστιανών.

Τώρα εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι χτυπάνε την πόρτα της Δύσης, όχι για να φτιάξουν την ζωή τους, όπως ισχυρίστηκε ο Ούγγρος πρωθυπουργός, αλλά για να την σώσουν.

Ακόμα και εάν την θυσιάσουν προσπαθώντας. Όλοι έχουν πρόσωπα, ονόματα, οικογένειες, ιστορία. Ακόμα και όσων οι τάφοι σημαδεύονται με αριθμούς.

Ένα σύντομο ιστορικό που η Ευρώπη γνωρίζει καλά και βολικά φροντίζει χρόνια τώρα να «ξεχνάει»:

Από τι δραπετεύουν;

AP Photo/Abdullah al-Yassin, File

Βόμβες βαρέλια, χημικά όπλα, αποκεφαλισμούς, ομαδικές εκτελέσεις, πείνα, απόλυτη καταστροφή, για να αναφέρουμε μερικά. Στη συντριπτική τους πλειοψηφία προσπαθούν να φύγουν από μια πατρίδα που έχει εξελιχθεί σε κόλαση επί της γης, όντας παγιδευμένοι μεταξύ της αδιάστακτης πολεμικής μηχανής του Μπασάρ αλ Ασαντ και της απίστευτης βιαιότητας των διαφόρων εξτρεμιστικών ομάδων, με προεξάρχουσα πλέον μεταξύ αυτών, το Ισλαμικό κράτος.

AP Photo/Aleppo Media Center, AMC, File

Πολλοί Σύριοι λένε ότι το πλέον δυσβάσταχτο είναι οι σχεδόν καθημερινοί βομβαρδισμοί με βόμβες-βαρέλια από τα καθεστωτικά ελικόπτερα σε περιοχές που βρίσκονται υπό τον έλεγχο των ανταρτών.

Οι αυτοσχέδιοι αυτοί μηχανισμοί γεμάτοι θραύσματα και εκρηκτικά, που οι ντόπιοι αποκαλούν «βαρέλια του θανάτου», διαλύουν ολόκληρες γειτονιές και έχουν προκαλέσει τον θάνατο δεκάδων χιλιάδων ανθρώπων τα τελευταία τέσσερα χρόνια.

Η ασφυκτική πολιορκία κατοικημένων περιοχών που ελέγχονται από την μια ή την άλλη πλευρά είναι ένας άλλος λόγος για τον μαζικό εκτοπισμό των ανθρώπων.

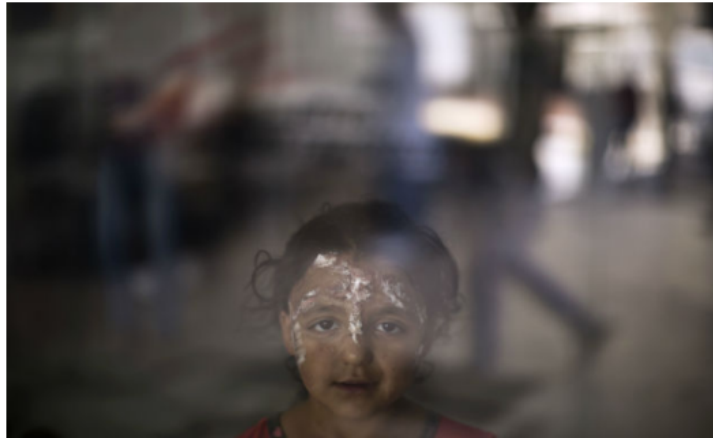
Το Χαλέπι, το Κομπάνι- από όπου δραπέτευσε ο 3χρονος Αϊλάν και η οικογένειά του για να πνιγούν στο Αιγαίο- το Γαρμούκ έξω από τη Δαμασκό είναι μερικές από αυτές τις περιοχές.

UNRWA via AP, File

Η επέλαση των εξτρεμιστών ενέτεινε την φυγή. Πρόσφατα, τον Ιούνιο εκτιλύχθηκαν σκηνές απελπισίας στα σύνορα με την Τουρκία, όταν το Ισλαμικό κράτος κατέλαβε πόλη στη μεθόριο, με τους γονείς να πετάνε τα παιδιά τους πάνω από τον φράκτη προς την Τουρκία για να τα γλυτώσουν.

Η τραγωδία σε αριθμούς

AP Photo/Muhammed Muheisen

Ο ΟΗΕ έχει επανειλημμένα προειδοποιήσει ότι ο κλιμακούμενος πόλεμος στη Συρία έχει προκαλέσει μια από τις χειρότερες ανθρωπιστικές κρίσεις των τελευταίων ετών.

Και η Δύση έχει πολλές φορές ακούσει τους τραγικούς αριθμούς: πάνω από 250.000 νεκροί και τουλάχιστον ένα εκατομμύριο τραυματίες σε μια χώρα με κατεστραμμένες πλέον τις βασικές υποδομές της.

AP Photo/Muhammed Muheisen

AP Photo/Muhammed Muheisen

Περίπου ο μισός πληθυσμός της χώρας (23 εκατομμύρια προπολεμικά) έχει εκτοπιστεί. Δηλαδή πάνω από 11 εκατομμύρια άνθρωποι. Από αυτούς περισσότερα από 4 εκατομμύρια έχουν εγκαταλείψει την χώρα.

Πολεμικές τακτικές, όπως ο πολύχρονος αποκλεισμών κατοικημένων περιοχών, έχουν προκαλέσει αναρίθμητα περιστατικά πείνας, υποσιτισμού και χρόνιων ασθενειών.

Η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες λέει ότι η Συρία είναι πλέον η πρώτη χώρα προέλευσης προσφύγων, με το Αφγανιστάν- που κατείχε την πρώτη θέση επί 30 χρόνια- να έρχεται τώρα δεύτερο.

Γιατί θέλουν να φτάσουν στην Ευρώπη;

Ένα επικίνδυνο ταξίδι για την Δύση και ένα αβέβαιο μέλλον είναι καλύτερο από τον βέβαιο θάνατο στη Συρία. Και μετά είναι και η αγωνία όλων των γονιών για τα παιδιά.

Σε έκθεση της η Unicef προειδοποίησε χθες ότι το 40% των παιδιών από πέντε διαλυμένες από πολεμικές συγκρούσεις χώρες δεν πηγαίνουν σχολείο.

AP Photo/ Seivan Selim, File

Σε αριθμούς είναι 13,7 εκατομμύρια από τα 34 εκατομμύρια σχολικής ηλικίας παιδιά από την Συρία, την Υεμένη, την Λιβύη, το Σουδάν και το Ιράκ. Μια χαμένη γενιά, που τώρα δεν είναι πουθενά καλοδεχούμενη,

Μερικές από τις χώρες που γειτονεύουν με τη Συρία και οι οποίες δέχθηκαν αρχικά εκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες, λένε ότι πλέον δεν μπορούν να τους φιλοξενούν. Ορισμένες έκλεισαν τα σύνορα τους, άλλες επιβάλλουν περιορισμούς που δυσκολεύουν πολύ την παραμονή και την εξεύρεση εργασίας για τους πρόσφυγες.

Οι χώρες του Κόλπου δεν έχουν δεχθεί κανέναν, ενώ άλλες όπως το Ιράκ και ο Λίβανος, είναι τόσο ασταθείς που το ταξίδι στην Ευρώπη μοιάζει η μοναδική διέξοδος.

Πως θα τελειώσει ο πόλεμος;

AP Photo/Aleppo Media Center AMC, File

Διπλωματική λύση δεν έχει βρεθεί και ο κόσμος όλος παρακολουθεί σχεδόν αμέτοχος την τραγωδία αυτού του πολέμου.

Ο ειδικός απεσταλμένος του ΟΗΕ για τη Συρία έχει ζητήσει να αρχίσει ένας νέο γύρος διαπραγματεύσεων και προσπαθεί να οργανώσει ομάδες εργασίας που θα διευκολύνουν τις πολιτικές διεργασίες.

Και αυτή η προσπάθεια συναντά αντιδράσεις και από το καθεστώς και από τους αντιπάλους του, που προτιμούν τις συγκρούσεις για να γείρουν υπέρ τους την πλάστιγγα.

AP Photo/Dusan Vranic, File

Σε αυτή τη σκακιέρα είναι πολλοί οι παίκτες- περιφερειακοί και μη- με την δική τους ξεχωριστή ατζέντα ο καθένας: το Ιράν, η Σαουδική Αραβία, η Ρωσία, η Ευρώπη, οι ΗΠΑ, η Τουρκία.

Το βέβαιο είναι ότι ο Άσαντ δεν πρόκειται να δεχθεί να παραδώσει την εξουσία και οι αντάρτες δεν πρόκειται να δεχθούν πολιτική μεταβατική λύση που θα περιλαμβάνει τον Άσαντ.

Και τώρα;

AP Photo/Petr David Josek

«Σταματήστε τον πόλεμο και εμείς δεν θα ερχόμαστε στην Ευρώπη» είπε ένα μικρό αγόρι με τα φτωχά αγγλικά του στους δημοσιογράφους στο σιδηροδρομικό σταθμό της Βουδαπέστης.

Μόνο εάν δοθεί τέλος στον πόλεμο θα σταματήσει και η έξοδος των προσφύγων. Οι εφιαλτικές εικόνες αυτών των ανθρώπων, ο τραγικά μεγάλος αριθμός των νεκρών στις πύλες της Ευρώπης έχουν προκαλέσει λαϊκή κατακραυγή και το αίτημα πλέον είναι οι ηγέτες όχι μόνο να αλλάξουν την στάση τους απέναντι στους εκτοπισμένους ανθρώπους, αλλά και αντιμετωπίσουν το πρόβλημα στη ρίζα του.

AP Photo/Carmelo Imbesi

Αλλά ο πόλεμος είναι μάλλον απίθανο να τελειώσει σύντομα. Μέτρα όπως οι «ουδέτερες ασφαλείς ζώνες» μέσα στη Συρία, όπως πρότεινε η Αυστρία, μπορεί να βοηθήσουν να ανακοπεί το κύμα των προσφύγων, αλλά σίγουρα δεν θα δώσουν την λύση και ένα μέλλον για έναν περιπλανώμενο πληθυσμό που είναι περίπου μια Ελλάδα.